

ὁδὸν αὐτῶν ! Διὰ τοῦτο, εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων, ἤρξατο πάλιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἔθνους, ἢ μᾶλλον μεταξὺ τῶν λογισμάτων τοῦ ἔθνους, οἵτινες ἐδέσποντο τοῦ ἐν τῇ ἀγνοίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ διατελοῦντος λαοῦ καὶ τοῦ ἡγεμόνος. Ἐκ δὲ τῆς πάλιν οὐδένᾳ ἄλλο μέγα καλὸν ἐπήγαγεν εἰς τὸν τόπον, πληρῆς πτώσεως τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου ἡγεμόνος καὶ τοῦ μαρτυροῦ καὶ τῆς ὀπισθοδρομήσεως λαοῦ ὀργῶντος πρὸς τὰ καλὰ καὶ ἀμιλλωμένου πρὸς τὰ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη. Ἐπεσε λοιπὸν ἡ τὸν φιλοσοφικὸν λόγον, ὃν προσέειπεν, ὅτι δηλαδὴ ἐξήγησεν ἡ ἀπορροφήσις εἰς ἑαυτὸν ὅλας τὰς ἄλλας ἐξουσίας καὶ τὰ κατὰ τὴν τύραννον καὶ δεσπότην αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ ὅτι μόνον τῆς συμφιλίωσης καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐπισημείωσης διασώζεται καὶ αὕτη καὶ αἱ ἐτεροθαλεῖς αὐτῆς ἀδελφαί.

Ἰσὺς τὸ ἐπικρατοῦν νῦν σύστημα ;

Νομίζομεν ὅτι ἄρχει τὸ ἀντίθετον !

Τότε ὁ Ὄθων συνεκέντρον εἰς ἑαυτὸν τὰ πάντα, σήμερον δὲ ἤλλαξαν ὅψιν τὰ πράγματα, καὶ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος διέπουν οἱ τοπαρχίσκοι τῶν ἐπαρχιῶν. Καὶ τὸ ἐν δεινόν, καὶ τὸ ἕτερον δεινότερον !

Ἡ θέλησις τοῦ ἐνὸς πολλάκις εἶναι προτιμητέα καὶ ὁ περιώνυμος Ἰωάννης Μήλ εἶχε δίκαιον, καθ' ἡμᾶς, ὅταν δογματίζῃ ὅτι ὁ καλὸς δεσποτισμὸς εἶναι τὸ καλλίτερον πολίτευμα, ἐνῶ ἡ θέλησις τῶν πολλῶν εἶναι ἡ τερατώδεστερα ἀναρχία καὶ ἀκολασία, ὅπου ἐπήγαγεν καὶ ὅπου ἐστῆσαν τὴν ἔδραν αὐτῶν. Ἐάν, λόγου χάριν, παρ' ἡμῖν λάβωμεν ὑπ' ὅψιν μίαν ἐπαρχίαν οἰκονομήσαν, ἰδίως μάλιστα τῶν ἰσχυροτέρων βουλευτῶν, τί θέλομεν ἀπαντήσῃ ἐν αὐτῇ ἐκ τῶν δεινῶν καὶ τῶν συμφορῶν, τὰς ὁποίας παράγει ἡ ἀναρχία, ὅσας ὑφοί τὴν ἀληθινήν αὐτῆς σημαίαν ; Ἐπειδὴ οἱ νόμοι ἀπολήγουσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τοὺς δήμους, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐκεῖ μέλλουν νὰ ἐκτελεσθῶν, μεγάλως ἐνδιαφέρει τοὺς διοικομένους ἡ ἐκλογή τῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια εἶναι ἐπιφορτισμένα, ὅπως δικαίως, ἀμερολήπτως, ἐξ ἴσου πρὸς πάντας, ἐκτελέσωσιν αὐτοὺς. Ἀλλ' οὕτω γίνεται ; « Πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ » Ἐκαστος τῶν λεγομένων ἀντιπροσώπων οὐδὲν ἄλλο μετέρχεται, ἢ ἐξαγοράζει τὴν φήμην τοῦ μετὰ τὸ ἀντάλλαγμα ὅλων τῶν θέσεων καὶ ὅλων τῶν λειτουργιῶν τῶν ἐπαρχιακῶν, δι' ὧν καὶ οἱ πολῖται συνέχονται ἐπαρχιακῶς καὶ αἱ ἐπαρχίαι μετ' ὅλου τοῦ Κράτους. Τοιοῦτοτρόπως δικαιοσύνη, θρησκεία, παιδεία, πρόδος ὕλη καὶ ἠθικὴ καὶ τὰ παρόμοια διακριτικὰ τῶν εὐνοουμένων ἔθνων εἰσὶν ὄναρ καὶ οὐκ οὐκ.

Θέσθε τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν σας, καὶ σκερθῆτε ἀπαθῶς, ἐάν ἡ μαστιζούσα αὕτη μαστιγὴ τὸν τόπον τοῦτον δὲν εἶναι τὸ ὀλεθριώτερον δεινόν, καὶ ἂν ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατῇ πολίτευμα κοινοβουλευτικὸν κατὰ γράμμα καὶ πνεῦμα αὐτοῦ, ἢ παρὰ κλίσεις, χρεῖαν ἔχουσα τῆς ταχίας ἐπανόδου εἰς τὴν φυσικὴν καὶ κανονικὴν τροχίαν τῆς.

Ἰδοὺ ἄλλο διδάγμα καταπειγόν !

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀρχηγοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας Πλέσσα, ἡ συμμορία τοῦ Καραγιάννη, ἡ Φουσέκη, συγκεκλιμένη ἐκάστη ἐκ 4 ληστῶν ἢ ἐνωμέναι ἀμφοτέραι εἰσβαλόντες κατὰ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος καὶ Λοκρίδος ἦται εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἑλλάδος.

— Ὁ κ. Α. Ψύλλας, ὑπουργ. γραμματεὺς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν διαρρίθνη πρόξενος Ἀδριανουπόλεως, εἰς δὲ τὴν θέσιν τοῦ κ. Κωνστ. Α. Σούτσος.

— Ὁ πρόην Νομάρχης Εὐβοίας Δεληγιάννης διαρρίθνη Νομάρχης Κυκλάδων, ἀντὶ τοῦ Μπουρζουκίδου διορισθέντος εἰς Πάτρας, ἀντὶ τοῦ Σ. Ἀντωνιάδου παραιτηθέντος.

— Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐκθεσὶν τῆς σταλείσης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου εἰς Μακρόνησον ἀπεδείχθη ὅτι ἡ κλοπὴ τῶν σκωριῶν ἢ ρημισθείσα καὶ ὑποστηριχθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Γενναδίου ἦτο πλᾶσμα καὶ παρενόησις λεμβούχων, οἵτινες ἤθελον νὰ ἀστυνομήσῃ μετὰ τὰς ἀνοησίας καὶ τὰς μωρίας πολλῶν τῶν πλείστων παρ' ἡμῖν ἀκρίτων.

— Ἡ χολέρα ἀπὸ τοῦ λιμοκαθαρητηρίου τῆς Θεσσαλονίκης πεδήσασα μαστίζει ὅλην τὴν Μακεδονίαν. Ὡς γνωστὸν ἐκ τῆς γεωγραφίας, ὁμοίος αὐτῆς εἶναι ἡ Θεσσαλία, τῆς δὲ Θεσσαλίας ἡ Στερεὰ Ἑλλάς !

— Συγχαίρομεν τὴν ἀληθείαν τὸν Κ. Λιμπεράκη Εἰσαγγελεῖα Σύρου διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἀπολαύει διασυρόμενος καὶ ὑβρίζομενος καπελικώτατα ὑπὸ ὄντων, τὰ ὅποια κάμνουνσι χρῆσιν τῶν προνομίων τοῦ τύπου, ὅπως ἀποδείξωσιν τὴν ἀνικανότητά καὶ τὴν ἀνθηκότητά των, πρὸς ἐξάσκησιν δικαιοῦματος καὶ καθήκοντος ἱερωτάτου.

— Εἰς τῶν ἐντίμων δικαστικῶν λειτουργῶν, ὁ ἀκέραιος πρόην Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἑρετῶν Χαρ. Παππαντιωνόπουλος ἔλαβε καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸν δικηγόρον παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Ἀθῆναις δικαστηρίοις τοῦτον συνιστῶμεν τοῖς ἔχουσι διαφορὰς νομικὰς καὶ δικὰς παντὸς εἶδους.

— Ἡ γνωστὴ θεωρία τοῦ Darwin ἐπεμψεν ἰσχάτως εἰς τὸν ἄδην νέον τινὰ ἄγγλον καλούμενον Χόουαρδ, ὁ ὁποῖος, ὡς φαίνεται ἐκ τινος ἐπιστολῆς ἣν πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἔγραψε, πεισθεὶς ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ διασώμου Λάρουιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατάγεται ἐκ πιθήκων, δὲν ἐπέθυμε νὰ ζῇ πλέον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἀπεφάσισε νὰ πνιγῇ ριπτόμενος εἰς τὸν ποταμὸν Ἰδεν.

— Εἶναι γνωστὸν, ὅτι πολυάριθμοι ἐκρηκτικαὶ σφαῖραι ριπτόμεναι κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐβουζίζοντο εἰς τὴν γῆν πρὶν δυνῆσθαι νὰ σκορπίσωσι περὶ αὐτὰς τὸν θάνατον. Ἐσχάτως γεωργὸς τις ἀροτρίων ἔξωθεν τῶν Παρισίων προσέκρουσε διὰ τοῦ ἀρότρου εἰς τοιαύτην σφαῖραν, αὕτη δὲ διαρραγθεῖσα αἶφνης κατεκερμάτισε τοὺς ἀροτῆρας βόας καὶ τὸν δυστυχῆ χωρικόν, ὅστις ἤγνοε ὅτι εἰς τοὺς μητρικοὺς τῆς κόλπους ἐκρυπτε θάνατον δι' αὐτὸν ἢ γῆ καὶ ὄχι ζῶν.

— Λίγεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας μέλλει νὰ νυμφευθῇ καὶ ὅτι τὴν εἶδσιν ταύτην δὲν ἤκουσαν μετ' εὐχαριστήσεως οἱ οἰκότερες τοῦ Οὐρανίου κράτους, διότι εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπικρατεῖ συνήθεια νὰ ἐπιβάλλωνται νέοι φόροι ἐπὶ τῆς βίαιότητος των.

— Πολλὰ παράπονα ἠγέρθησαν ἐκ μέρους πολλῶν δικηγόρων καὶ διαδίκων κατὰ τῶν ἰσοδίων δικαστῶν τῆς πρωτεύουσας, λόγῳ ὅτι καθυστεροῦσιν ἀποφάσεις ἀδημοσιεύτους πρὸ πολλῶν μηνῶν συζητηθείσας, προσέτι δὲ ὅτι καὶ ἐκείναι αἱ δημοσιεύσεις μετὰ τὴν ταχέαν καθαρογραφὴν καὶ ἀποστολὴν των εἰς αὐτοὺς πρὸς θεώρησιν καὶ ὑπογραφήν κρατοῦσιν ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀθεωρήτους. Τὴν πρᾶξιν ταύτην τῶν κυρίων δικαστῶν δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ κατακρίνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ πάντες ἐν γένει. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὸν κ. ὑπουργόν τῆς Δικαιοσύνης νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω, καθόσον διὰ τῆς βραδύτητος ταύτης τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ὑπογραφῆς τῶν ἀποφάσεων ὡς ἐκ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν κατατρέφονται τὰ συμφέροντα τῶν δυστυχῶν διαδίκων.

— Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἀπεφάνθη ἐπὶ τῆς αἰτήσεως συντάξεως τοῦ πρόην Προέδρου τοῦ Ἀρ. Πάγου κ. Μωραϊτίνου ὅτι δὲν δικαιούται νὰ λάβῃ τοιαύτην, καθόσον ὁ ἀπὸ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδίων δικαστῶν νόμος δὲν ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν του, τὴν παραίτησιν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν 80 ἐτῶν. Τὸ Ἑλ. Συνεδ. ἐούγγισε τὰς διατάξεις τῆς περὶ συντάξεως νόμου πρὸς ταύτας τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ πλειοψηφίαν ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Μωραϊτίνου. Τὸ

— Σήμερον εορτήν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πλάτωνος εορτάζουσιν ὅσοι φέρουσιν τὸ ὄνομα τοῦτο. Κατὰ τινὰ δὲ ἀρχαίαν παράδοσιν ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἐπικρατήσῃ τὴν 18 νοεμβρίου, ἥτοι σήμερον, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ αὐτός θὰ ᾔῃ καὶ καθ' ὅλον τὸ τεσσαρακοντάμερον. Ἄς σημειώσωσι τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ ἀναγνώσταί μας, ἂν θέλουν περιεργίας.

(Ἐκ τῆς Αὐγῆς.)

— αὐτὸ ζήτημα τοῦ Λαυρίου φαίνεται ὁσημέραι ἐπιτεινόμενον. Ἡ ἡμετέρα κυβερνήσις ἀπήντησε προχθὲς ἀρνούμενη νὰ ἀποδεχθῇ τὰς αἰτήσεις τῶν πρέσβειων. Τοῦτο βεβαιοῦσιν αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες. Ἡ διακοίνωσις τοῦ πρέσβειος τῆς Ἰταλίας, ἣν ἐδημοσίευσεν προχθὲς «Αἰὼν», ὡς καὶ ἡ τοῦ πρέσβειος τῆς Γαλλίας, προτείνουσιν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν τὴν διὰ διαιτησίας λύσιν τῆς διαφορᾶς. Ἡ ἀξίωσις αὕτη ἀπερρίφθη καὶ ὑπὸ τῆς πρώην κυβερνήσεως ὡς ἀπορρίπτεται ἤδη καὶ ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης. Οἱ πρέσβεις ἐπιμένουσιν εἰς τὰ ἀνακοινωθέντα. Ἰδωμεν τὸ ἀποθεσόμενον.

Ἀριθ. 7420.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΦΩΚΙΔΟΣ

Διακηρύσσει ὅτι.

Οἱ Κ. Λεωνίδα Κλοτσάρης, Ἰωάννης Κρίτσας καὶ Ἀθανάσιος Κέφαλος διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ε. ε. αἰτήσεως τῶν καταχωρηθείσης εἰς τὸ φύλλον 154 τοῦ σχετικοῦ βιβλίου, ἐξαίτουνται τὴν παραχώρησιν μεταλλείου χρωμίου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Μακρακώμης καὶ κατὰ τὰς θέσεις Ἀσδέστη, Ἀρχάνι καὶ Ἀσπροκλησιᾶ ἔχοντος ἔκτασιν στρεμμάτων 8504 καὶ 651 μέτρ. καὶ συνορευομένου ἀνατολικῶς μετὰ μεγάλην βρύσιν, μέγα ἱσώμα, Πρίγκκα καὶ Μαρμαράκη, δυτικῶς μετὰ Σκουριά, Μακρυὰ ῥάχη, Σκαφίδα λημέτρια καὶ μεγάλη βρύση καὶ μεσημβρινῶς μετὰ μαρμαράκη, Καραγιούρτια καὶ Καστρί.

Ὅτι ὑπόσχονται οἱ ἀνωτέρω νὰ πληρώσωσιν ἐτησίως εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς παραχωρηθησομένης ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου καὶ τὸν ἐτησίως προσδιορισθόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου αὐτοῦ φόρον καὶ ἐτι ἐν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς καὶ ἐπὶ τοῦ καθαροῦ πριζίντος ὡς ὀρίζεται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 30 καὶ 31 τοῦ Νόμου περὶ μεταλλείων. Προσέτι δὲ ὑπόσχονται νὰ συμμορφωθῶσι κατὰ γράμμα καὶ ν' ἀκολουθῶσι τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κανονισθόμενον τεχνικὴν τῆς μεταλλεύσεως τρόπον συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Νόμου.

Καὶ ὅτι ὑπόσχονται νὰ πληρώσωσι πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς παραχωρηθησομένης ἐκτάσεως τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ ἀρθρῷ 7 τοῦ νόμου ἐτησίως ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος.

Ἡ παρούσα διακηρύξις συνοδευομένη μετὰ τὴν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀναφορὰν τῶν αἰτούντων, θέλει δημοσιευθῇ δαπάνῃ αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας αἱ φωνῇ τοῦ Λαοῦ ἐκδομένη ἐνταῦθα καὶ «Πύκα» ἐκδομένη ἐν Ἀθήναις· θέλει δὲ τοιχοκολληθῇ καὶ μένει ἐκτεθειμένη ἐπὶ τέσσαρας μῆνας εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πρωτεύουσος τοῦ Δήμου Ἀσμίας τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημάρχου Ἀσμίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Μακρακώμης καὶ εἰς τὰ χωρία Ἀσδέστη καὶ Ἀρχάνι, ἐνθα κεῖται τὸ μεταλλεῖον τῇ φροντίδι τοῦ οἰκείου Δημάρχου.

Πρὸς τούτοις ἡ παρούσα θέλει ἀναγινώσκειται καὶ ἐν Ἐκκλησίαις ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν,

διαρκουσῶν δὲ τῶν δημοσιεύσεων τούτων ἡ ἀναφορὰ τῶν αἰτησάντων καὶ τὰ διαγράμματα τῆς ἐπιφανείας θέλουσι μένει ἐκτεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖν τῆς Νομαρχίας πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης τετραμήνου προθεσμίας ὑποβληθήσονται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν αἱ προτάξεις διὰ τῶν ἀνω διαταχθεισῶν δημοσιεύσεων, τοιχοκολλησῶν, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις ἀναγνώσεων τῆς παρούσης διακηρύξεως ἀποδείξεις, καθὼς καὶ αἱ τυχόν δοθησόμεναι ἀναφοραὶ καὶ ἐνοστάσεις τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαφερομένων.

Ἐξεδόθη ἐν Λαμίᾳ τὴν δεκάτην τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ 1871 ἔτους.

Ὁ Νομαρχὼν

Φ. Βατιμπέλας.

Πρὸς τὴν Βασιλ. Νομαρχίαν Φθιώτιδος.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι Λεωνίδας Κλοτσάρης, Γιαννοῦτος Κρίτσας καὶ Ἀθανάσιος Κέφαλος νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, κύριε Νομάρχα, ὅπως ἐνεργήσετε νὰ μᾶς παραχωρηθῇ τὸ ὑφ' ἡμῶν ἀνακαλυφθέν μεταλλεῖον χρωμίου κείμενον εἰς τὸ χωρίον Ἀσδέστη, Ἀρχάνι καὶ Ἀσπροκλησιᾶς τοῦ Δήμου Μακρακώμης συνορευόμενον ἀνατολικῶς μετὰ μεγάλην βρύσιν, Μέγα ἱσώμα, Πρίγκκα καὶ Μαρμαράκη, δυτικῶς μετὰ Σκουριά, Μακρυὰ ῥάχη, Καστρί, ἀρκτικῶς μετὰ Σκουριά, Σκαφίδα λημέτρια, Μεγάλη βρύση, μεσημβρινῶς μετὰ Μαρμαράκη Καραγιούρτια καὶ Καστρί καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπισυνάπτομεν διάγραμμα εἰς τριπλοῦν συνταγὴν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Τζώτου μετὰ σμίκρυνσιν 1) 10000 τοῦ βασιλ. πήχεως κατὰ τὸ ὅποιον ἡ ὅλική ἐπιφάνεια τοῦ πρὸς παραχώρησιν ζητούμενου μεταλλείου ἀνέρχεται εἰς στρέμματα 8504 καὶ 651 μέτρα· 2) δείγμα ἐξ ὁκάδων δέκα τοῦ χρωμίου· 3) ἕτερον διάγραμμα λεπτομερείας τοῦ αὐτοῦ μηχανικοῦ τῶν ἐνεργηθειῶν ἀνασκαφῶν καὶ 4) ἐκθεσιν περιληπτικὴν τοῦ συστατικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ μεταλλείου.

ὑποχόμεθα διὰ τῆς παρούσης νὰ πληρώσωμεν κατ' ἔτος πρὸς τὸ δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς παραχωρηθησομένης ἐκτάσεως προσδιορισθόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτοῦ φόρον κατ' ἔτος ἐν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαροῦ πριζίντος ὡς ὀρίζεται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 30 καὶ 31 τοῦ Νόμου.

Προσέτι θέλομεν συμμορφωθῇ κατὰ γράμμα μετὰ τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τρόπον κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ σχετικοῦ Νόμου ὑποχόμενοι συνάμα νὰ πληρώσωμεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας εἰς οὓς ἀνήκει ἡ καταμετρηθεῖσα ἐκτασις τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισθόμενον μέρος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος κατὰ τὰ ἀρθρα 7 καὶ 33 τῶν περὶ μεταλλείων Νόμων.

Τὴν ἀναλυτικὴν τοῦ μεταλλεύματος ἐκθεσιν θέλλομεν ὑποβάλλει ἀμέσως ἅμα μὲς ἐπιστροφῇ ἐξ Ἀθηνῶν ἐνθα ἀπεστείλαμεν τὸ μεταλλεῖμα.

Λαμίᾳ τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1871

Εὐπειθέστατοι

Α. Κλοτσάρης

Ἀθ. Κέφαλος

Ἰω. Κρίτσας

Ἀκριδὲς ἀντίγραφον

Λαμίᾳ τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1871

Ὁ ὑπογραμματοῦς τῆς Νομαρχίας

Κ. Θωλόπουλος

Ὁ Ἐκδότης. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ.

Η ΠΡΩΤΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ.

Ἐκδιδόμενη δις τῆς ἑβδομάδος

ΟΡΟΙ. α) Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἑκατὸν δρ. 20 διὰ τὴν ἐπιμετρίαν, 16 διὰ τὴν ἐπιμετρίαν καὶ 5 διὰ τὴν ἐπιμετρίαν καὶ προπληρώνεται ἐνταῦθα β) ἡ λαβὴν τὸ α καὶ β' φύλλον διατίθεται συνδρομητικῶς γ) πᾶσα τυχὼν καὶ σπέρματι εἰς αὐτὴν λογισθὴν δὲν βαρύνει τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἐνὸς μόνου φύλλου παραλαβὴ καθίσταται ὑποχρεωτικὴν τῇ λήπτειν εἰς πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς τοῦ δ) οὐδὲν δίδεται δωρεάν· ε) τιμὴ καταχωρησιωνικῆς αὐτοῦ στίχου λαπ. 50, τῶν δὲ καταχωρίσεων λαπτὰ 6. ς) πᾶσα ἐπιστολὴ πρὸς τὴν διαδύουσαν ἐστὶν ἀνεπιμετρίτως ταχυδρομικῶς τελών· ζ) διατριβὰς καὶ ἀρθρα δέχονται εἰς τὰς στήλας αὐτῆς, καὶ τὰς μὲν κατὰ τὸ ἔμμετρον (ἀρμενὶ καὶ εἰς αὐτὴν εὐσχημῶς γυγναμμένα) ἐκδομένης τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, τὰ δὲ ἀρθρα δωρεάν. η) ἡ ἀναλαμβάνουσα τὸ ἔργον τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς εἰδήσεως καὶ τῶν εἰσπραξίων οὐκ ἀναλαμβάνει δωρεάν τὸ φύλλον.

ΜΠΡΑΒΑΡ-ΒΕΥ ΡΙΕΡΟΥ

ΕΡΧΕΙΡΙΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΥΠΟ

Τ. ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗ

Διδάκτορος καὶ δικηγόρου.

ΤΟΜΟΣ Α'

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1871.

Ποῖον τὸ ταχὺ καὶ τὸ κατεπαῖγον.

Ἄρθρ. 2.

Μετὰ τὴν ἱστορικὴν ἀφήγησιν, ἥτοι τὴν γέννησιν, τὴν πρόοδον τὴν ἀκμὴν εἰς τὰ ἐλαττώματα τῶν κυβερνητικῶν τύπων, οἱ ὧν διήλθε καὶ ἔζησε τὸ πεπερασμένον ὄν, ὁ ἀνθρώπος, συνεπεράναμεν ὅτι τὸ μικτὸν πολιτικὸν σύστημα, ἡ συνταγματικὴ μοναρχία, διὰ τὴν ὑπάρξιν καὶ τὴν διατηρήσιν, ἀνάγκη πᾶσα νὰ διατελῇ εἰς ἀρμονίαν, ἂν ὅχι πλήρη καὶ ἀδιάκοπον ἀλλὰ τούλάχιστον νὰ μὴ προέρχηται ἐκ τῆς μεγάλῃς αὐτῆς ἀνωμαλίας καὶ ἀταξίας συγκρούσεως ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν ἄλλων, ἐπομένως ἡ καταστροφὴ καὶ ὁ ὀλεθρὸς καὶ ἡ ἐπικράτησις καὶ ὁ δεσποτισμὸς τοῦ ἐνὸς ἀπέναντι τῶν δύο ἄλλων.

Δυστυχῶς ἡ κοινὴ γνώμη παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι πιεστικὴ, ἐκτίθεται ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτῆς ἀμορφὸς εἰσέτι, καὶ ἰδοὺ χάος ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας ἡμῶν! Τὸ πνεῦμα τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἐρεῦνης τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα συστατικὰ τῶν ἐλευθέρων πολιτευμάτων καὶ τὰ ὅποια εἶναι τὸ κέντρον τῆς βεβαιότητος περὶ τοῦ ὅποιου στρέφονται τὰ πάντα, δὲν ὑπάρχει ἐν χρήσει. δὲν ἐνεργεῖ, ὅπως ἀλλαχοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ἡ τύχη καὶ τὸ πεπερασμένον, ἡ διαφθορὰ τινῶν καὶ ἡ βία ἄλλων, διαποιοῦσι τὰς τύχας τοῦ μεγαλητέρου καὶ μεγαλειόπουλότερου ἔθνους ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Ἐκεῖνο τὸ ἅγιον ῥήμα τοῦ Εὐαγγελίου α' Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος ἀκούεται ἐκάστοτε, ἀλλ' ἀγνωστὸς εἰσέτι ἡ σημασία καὶ ἡ δύναμις τοῦ.

Ἡ βασιλεία τοῦ Ὁθωνος ἐπίσει!

Ἀλλὰ διατί;

Τίς ἐξέτασε τὸν λόγον τῆς πτώσεως τῆς καὶ τὰ παράπονα τοῦ ἔθνους, καὶ τίς ἐούγκρινεν αὐτὰ πρὸς τὴν παρούσαν κατάστασιν καὶ ἐδιδάχθη ἐξ ἐκείνων καὶ θεραπεύει τὰ κακῶς κείμενα; Νισ φαίνεται οὐδεὶς!

Ἡ βασιλεία τοῦ Ὁθωνος ἐπίσει, διότι ὑπῆρξε συγκεντρωτικὴ, διότι ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος βασιλεὺς ἐνόμισεν κατὰ πεποιθήσιν ὁ ἀναλαμβάνων εἰς ἐκτὸν τὴν λειτουργίαν ὄλων τῶν ἐξουσιῶν, ἡ δύνατο νὰ προαγάγῃ τὸ ἔθνος εἰς τὸν ὕψιστον καὶ ἠθικὸν πλοῦτον καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ εὐδαιμον καὶ τέλειαν, ὡς καὶ τ' ἄλλα τῆς Εὐρώπης κράτη, ἡ μᾶλλον, πρὸ πάντων, ἡ ἀντιβασιλεία εθεσε τὰς πρώτας βάσεις καὶ ἐπέστη τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἀλλ' ἡ πεποιθήσις ἐκείνων ἦτο πεπληγμένη, καὶ ἦτο, διότι δὲν ἀντελήφθησαν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν φρονημάτων τῆς ἐποχῆς τῶν, οὔτε τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· εἶχον μελετήσει, οὔτε τὰς παραδόσεις τοῦ εἶχον μάθει, οὔτε τὴν ἀληθῆ πυξίδα τοῦ ἐνεστώτος καὶ μέλλοντός του εἶχον ἀνακαλύψει καὶ λάβει ὡς

Ὁ πρῶτος τόμος ἐξεδόθη, ὡς ὅπου ἐκδόθη καὶ ὁ δεύτερος. Ὁ τίτλος ἔγχει ῥίθιν ἐκ μεγίστης μεταμορφώσεως τοῦ περιεχομένου συγγραφῆς· εἶναι δὲ κυρίως σύγγραμμα, ὡς ἐν τῇ προλήτῃ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀναφέρει ὁ ἐκδότης Γεώργιος Κ. Καλλιάνης.

Ἡ σύστασις τοῦτο εἶναι ὡς περιεχόμενον ὁ Μπραβάρ-Βεὺ Ριέρου εἶναι ὁ ἀπὸ 20 ἐτη καθήκοντος τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τῶν Παρισίων, ὁ συγγραφεὺς πολλὰν νομικὴν διατριβὴν, αἵτινες τοιαύτων αὐτὸς ἔχον ὥστε μετὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ Παρισίου καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστῇ διὰ κράτους διαγνωστικὴν τὴν περιεχόμενα εἶναι τοῦ. Τούτου τα στυγερὰ μαθήματα, ἡτοι ἀλλοιόμενα τὸ κείμενον τοῦτο, ἐξεδόθη καὶ ἐκδόθη μετὰ τὴν θέσιν τοῦ ἐκδομένου καὶ δημοσιεύσεως Κ. Κερίλ· ἀλλὰ καὶ, ὅπως μὴ τοῦ νῦν ἀντιστασὶν ἐκ β' τόμου. Ἡ δὲ πραγματικὴ αὐτὴ θεωρεῖται καὶ εἶναι τὸ κλασικώτερον ἐκ τῶν σύγγραμμάτων καὶ τὸ τιμιώτερον περὶ ἐμπορικοῦ δικαίου.

Ὁ Ἕλληνας ἐκδότης ὅστις πολλὰς δυνάμεις μέχρις οὗ δυνάμει νὰ ὀφείλῃ εἰς τὴν τὴν ἐργασίαν τοῦτο. Ἐν Ἑλλάδι, κατ' ἀλήθειαν, αἱ ἐπιστῆμαι εἰσέτι δὲν ἔχον ἐκδοθῆναι, διὰ τοῦτο πᾶς ὁ ἀναγνώστης θέλων νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ αὐτῶν καταδύσεται, ὡς εἰ χροστὰν ἐπὶ τὴν διατριβὴν! Ὅσα ἔργα αὐτῶν ὑπάρχουσιν, φανερὸν εἶναι πρῶτον, ὅτι εἶναι μεταφράσεις ἐπὶ ταῖς μεγίσταις δυστυχίαις τῶν κλασικῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν ἑνῶν αὐτῶν τούτων. Ὁ δεύτερος δὲ τόμος, ὅν καὶ ἐπὶ τῇ μεταφράσει τινος, ὅν καὶ προσέθετο εὐχὴς σεμνότητος, πρῶτον τοῦ ἀπὸ τῆς συγγραφῆς τοῦ, περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως. Δὲν ἀποκρίνεται δὲ οὐκ εἰς ὅλην τὴν ἀρίστην, διότι εἰ καταναλωτὴς τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων ἐν Ἑλλάδι εἶναι εὐχριστός, καὶ διότι αἱ διατριβὴς τοῦ συγγραφέως πρὸς τὰς διατριβὰς καριέρας ἔργων, τὰ ὅποια συνεστῶσαν ἐκείναις ἀκούει εἰς φαντασίαν τοῦ Περικλέους, ἡ περιουσία αὐτοῦ τοῦτο καὶ τὸ κράτος, εἶναι ἐπὶ τῇ ἐκδόσει· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὅλην τὴν τιμὴν ἔχον ὅσον τοῦ· διότι οὐκ εἰς κόπον, τὸ ἀποδοτὸν πᾶν πρὸς τὰς ἐπιστῆμας, ἡ ἐκδοτικὴ τὰ ἔργα ἐν μὲν λίαν, (ὡς ἐκδοτὴς ἐν ἄλλοις ἔθνεσι πεπληγμένης,) ἀλλ' ἡ μεταφράσις, τὸ γένος καὶ ἡ τύχη στερηθῶνται καὶ ἀνταναστασθῶν παρ' ἡμῖν! Μόνον ἔρα ἡ ἐπιθυμία τοῦ, μετὰ τινος δόξης ἐννομεν, ὡς φανερὸν ἔχουσιν, ἐνδὲν μὲν εἰς τὴν ἐκδόσιν καὶ τοῦ κλάτου τῶν διειρημένων νῦν τὸν κόσμον ἀπατα, ἐνδὲν δὲ ἰδούμεν τὰς καὶ ἀρκαλὰς εἰς τὴν προεστῆκα καὶ μύστας τοῦ δικαίου τῆς ἐμπορίας ὅπως αὐτὴν νὰ ἐπιμελήσῃ τῇ ἐκδόσει τοῦ εἰρημένου ἔργου. Κρίνεται ἤδη ἡ παρούσα, ὡς καὶ ἡ μέλλουσα γένεσις κατὰ πόσον ἐπιτύχει!

υπουργείον δὲν θὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ συνεδρίου.

— Κάτι λέγεται περὶ ἐμετῶν, περὶ φαρμακείων ἐξ ἀστακοῦ, περὶ θανάτου ἐνὸς ὑπρέτου τοῦ κ. Τριτάκη ἐκ τοιούτων αἰτιῶν, ἀλλ' οὐδὲν εἰσέτι εὐκρινήθη. Τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσας ἵσταται τρομασμένον.

— Οἱ καλόγηροι τῆς πλουσιωτάτης Μονῆς Ἠλίας τοῦ Ἐκροχωρίου μετέδωκαν (ὡς μᾶς γράρουν ἐκ Χαλκίδος) ἐξεπίτηδες εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ νομοῦ, τὴν Χαλκίδα, διὰ νὰ δυνήθωσι νὰ λάβωσι τὴν ἀδειαν καὶ λάβωσι χρήματα τῆς μονῆς ἐκ τῶν παρακαταθιμμένων τῇ Τραπεζῇ. Τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἐποίησαντο καὶ ἐπὶ τοῦ νομάρχου Δαληγιάννη, ἀλλ' ἀπέτυχον! Δὲν πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ κ. Βισβίλης θὰ εὐχαριστήσῃ τὰς ὁρέξεις αὐτῶν ἐπὶ γνωστῇ βλάβῃ τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας!

— Τὴν π. Τρίτην ἐξῆλθον (ἐλευθεροκίνησαν) ἐν τῷ λιμοκαθακτηρίῳ τοῦ παρὰ τὴν Σαλαμίνα πέραν τῶν 180' καὶ ὡς διηγούνται οἱ ἴδιοι, οἵτινες ἐπλήρωσαν τὸν Παιραιᾶ, οὐδεμία ἀύστηρά ἐπαγρύπνησις καὶ τήρησις τηρεῖται τῶν ὑγειονομικῶν προφυλάξεων καὶ κανονισμῶν. Ἐτέρωθεν, ἡ κυβέρνησις οὐδὲν εἰσέτι ὀριστικὸν ἀπεφάνθη περὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς, ἐνῶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι τὰ μέτρα, καὶ ἐγκαίρως καὶ αὐστηρότατα λαμβάνονται καὶ τηροῦνται! Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ!

— Ἐλάβομεν μόνον τὸν θοὸν ἀριθμὸν ἐφημερίδος πολιτικῆς ἐκδιδομένης ἐν Πάτραις καὶ ὀνομαζομένης «Ἐθνικὸς ἀγών». Ἐκ τοῦ ὅφους καὶ τῆς ὕλης, ἣν περιέχει, παρατηροῦμεν εὐχαρίστως ὅτι τυγχάνει ἐπαρχιακὸν ὄργανον ἀντιπροσωπεύον ἀρχᾶς καλᾶς. Συναίτουμεν αὐτὸ, καθὼς τοιοῦτον, παρακαλοῦμεν δὲ τὸν ἐκδότην τοῦ νὰ μᾶς πέμψῃ καὶ τὰ ἄλλα πρῶτα φύλ. πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς καταχωρημένης ἐπικρίσεως τῆς Ποιν. Δικον. τοῦ Κ. Κωνσταντοπούλου ὑπὸ τοῦ ἐκεί ἀξιοτάτου δικηγόρου κ. Γ. Χατζηπανάγου.

— Ἐν τῷ Θεάτρῳ συνέβησαν πρὸ ἡμερῶν ἀταξίαι ὑπὸ ἀλλοδαπῶν Γάλλων καὶ Ῥώσων, οἵτινες ἀντὶ νὰ ὑποταχθῶσι εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ κράτη, αὐτοὶ τούναντίον ἐξέδρσαν τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις ἐκ τούτου ἐναγκάσθη νὰ τοὺς ἐξώσῃ τοῦ θεάτρου. Ἐνῶ δὲ τῶν ἀφορμῶν τούτων, προεκλήθη μονομαχία μεταξὺ Γάλλου τινὸς μηχανικοῦ καὶ τοῦ ἡμετέρου ὑπολοχαγῶ τοῦ πυροβολικοῦ Ἰσχυομάχου, κατὰ τὴν ὁποίαν πυροβολήσας πρῶτον ὁ Γάλλος διὰ πιστολίου καὶ ἀποτυχὼν, ἀντεπυροβολήθη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου καὶ ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διώρισεν ὑπασπιστὰς τοῦ μέλλοντος νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα πατὴρ του, βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Κ. Β. Πετμεζᾶν καὶ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ μηχανικοῦ κ. Εὐθύμιον Χατζηπέτρον διαγγελέα του. Ἡ προτίμησις τῶν ἀξιωματικῶν τούτων μεταξὺ ὅλου στρατοῦ, τοῦ καὶ πρὸ πάντων μεταξὺ ὅλων τῶν αὐλικῶν καὶ διαγγελέων του εἶναι τρανὴν τεκμήριον τῆς ἰδιαιτέρας εὐνοίας τοῦ Βασιλέως ἡμῶν.

— Ἡ Τηλεγραφικὴ ἀνηγγέλη εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ Λεωβαδίου κ. Λαδοπούλου ὅτι ὁ ληστὴς Ἀνεστούλης ἐρονεύθη κατὰ τὴν πεμφθεῖσαν τοῦ χωρίου Καλαποδίου ὑπὸ ποιμένος τινὸς καὶ τοῦ εἰδικοῦ παρόδρου τοῦ εἰρημένου χωρίου. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ληστοῦ τούτου Δράκος Ἀνεστούλης εἶναι ἐκτοπισμένος εἰς Ἀργεῖο. Ὁ Ἀνέστης Ἀνεστούλης ἢ Δράκος ἢ Ζήσης βλαχοποιμὴν ἐκ τοῦ δήμου Δαρνισίου διατελεῖ ὁπαδὸς τοῦ ληστάρχου Καντᾶ, κατετάχθη δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ληστοῦ τρίτης τάξεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7293 τῆς 22 αὐγούστου 1869 ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου Φθιώτιδος.

— Ἡ ἐκ τῶν γινομένων διοικητικῶν μεταβολῶν γνωστὰ ἕως τῶρα εἶναι αἱ ἐξῆς. Ἐπαρχοῦ Σπερσῶν διωρίσθη ὁ κ. Δημ. Ταταράκης τοῦ Παππανικολάου παραιτηθέντος, καὶ Καραστίας κ. Α. Κρίσπης ἀπολυθέντος τοῦ προκατόχου του. Ὁ Εὐθύμιος

Σπυράκης διωρίσθη γραμματεὺς τῆς νομαρχίας Μεσσηνίας.

— Ἡ εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ἐλαβὼν χώραν αἱ ἐξῆς μεταβολαί. Ὁ κ. Θ. Λαπαθιώτης μετετίθει ὡς μοίραρχος Ἀχαΐ-οῦλιδος ὁ δὲ κ. Γ. Μοσκοβάκης τέως εἰσηγητὴς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, μετετίθει ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀρχηγίου τῆς χωροφυλακῆς. (Ἐκ τῆς Αὐγῆς.)

— Ἀπελύθησαν οἱ ἐξῆς ὑπάλληλοι τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης. Δ. Τζαντάκης Ἰω. Λεουτζάκος, Ἀπόστολος Παππασιλιώτης καὶ Βλάσσης Χρυσικόπουλος.

— Αἱ συνήθεις καὶ ἀδιάκοποι ἐροαὶ, αἵτινες ἐπιπτον καθ' ὅλον τὸ δεκαπενθήμερον ἐπαυσαν, καὶ ἀπὸ χθὲς ἔχομεν καλὸν καιρὸν.

— Ἐν Πόρῳ ὑπάρχει ἀρθρονία μεγίστη λεμονοκαρποῦ, καὶ ἔλλειψις πλοίων πρὸς φόρτωσιν, εἰδοποιοῦνται ἐπομένως οἱ βουλόμενοι νὰ μεταβῶσι εἰς Πόρον εἴτε πρὸς φόρτωσιν εἴτε πρὸς ἀγορὰν λεμονίου ἔχοντες ἀξίαν δραχ. 8—10 ἢ χιλιάς.

(Ἐκ τῆς Πατρίδος Σύρου.)

— Ἐσχάτως ἐγένοντο καὶ αἱ ἐξῆς δικαστικαὶ μεταβολαί. Διωρίσθη ἀντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν εἰς Σπάρτην ὁ κ. Πατσιάδης. Ὁ εἰσαγγελεὺς Παπαηλίου προεδιέσθη ἀντεισαγγελεὺς Ἑρετῶν Ναυπλίου, ἀντὶ τοῦ Α. Οἰκονόμου, μετετεθέντος ὡς εἰσαγγελεὺς Καλαμῶν, ἀντὶ τοῦ Γ. Τσανίνη μετετεθέντος εἰς Σπάρτην, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς Π. Μακροτάσος μετετίθει εἰς Τρίπολιν.

(Ἐκ τῆς Εἰρηνικῆς.)

— Ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ εὐρίσκειται ὑπὸ τὰ πιστήρια τοῦ Ἑθνικοῦ τυπογραφείου ἡ στατιστικὴ τῆς διχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης τοῦ ἔτους 1869· πληροφοροῦμεθα δὲ ὅτι συντάσσεται κατ' αὐτὰς καὶ ἡ τοῦ 1870.

— Ἡ ἐφημερίς «Μέριμνα» ἀνακοινῶναι τὰ ἐξῆς εἰς τὸ κοινόν. Εἰς δύο ἀπὸ τὰς πολλὰς διαδόσεις θὰ διατρέψωμεν μικρὸν, διότι αὐταὶ ἐλαβὼν μείζονα κυκλοφορίαν ἐν τῷ κοινῷ καὶ ἡ πρώτη ἐκ τούτων περιάγεται εἰς τὴν δημοσίαν συζήτησιν ὅχι ὡς διάδοσις ἀλλ' ὡς γεγονός. Εἶναι αὕτη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ μίαις ἐκ τῶν τριῶν μερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνεκοινώθη τῷ Βασιλεῖ Γεωργίῳ ἐνυπόγραφον ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπόμνημα χρονολογεῖται ἀπὸ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς διατέλει ὑπὸ κρίσιν τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνοῦρου. Ὁ ἐπιστεῖλας τὸ ὑπόμνημα ἔδιδε τὴν συμβουλὴν νὰ μὴ κληθῇ εἰς τὰ πράγματα ὁ κ. Ζαΐμης, διότι ἡ ὑποστηρίζουσα αὐτὸν μερίς τῆς βουλῆς ἀπαρτίζεται ἀπὸ συμμορίταις, ἀπὸ άτομα ἰδιοτελῆ καὶ στερούμενα πάσης ἐπιρροῆς καὶ πολιτικῆς ὑπολήψεως, παραισαχθέντα δὲ ἀπὸ τοῦ 1869 διὰ ψευδῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς δικαστικῆς ἐπεμβάσεως. Τὸ ὑπόμνημα, κατὰ τὰς πληροφορίες ἡμῶν, συνεπλήρου τὸν σκοπὸν του, ἐπειδὴ, ἐν ᾧ ἐπολέμει τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ζαΐμη, ὑπεδείκνυε συγχρόνως καὶ τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ ἄλλου τινὸς ὑπουργείου.

Ἐδὺς λέξεις καὶ ὡς πρὸς τὴν δευτέραν διάδοσιν. Λέγεται καὶ ὑποστηρίζεται ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων μερίδων συνεννοήσαν δισκέεσθαι (κατὰ πρόσωπον ἢ δι' ὁπαδῶν τῶν ἀδιάρκων) καὶ ἀπεφάσισαν ταῦτα πρῶτον νὰ πολεμήσωσι καὶ νὰ νικήσωσι τὸ ὑπουργεῖον Ζαΐμη, δὲ ὑπὸ τὸν δὲ νὰ κατασκευάσωσι διάδοχον ὑπουργεῖον κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον νὰ εὐρεθῇ σεβάσμιόν τι πρόσωπον, μὴ ἀνήκον εἰς οὐδεμίαν τῶν τριῶν ἀποχρώσεων, καὶ νὰ λάβῃ τὴν προεδρείαν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐξ μέλη νὰ χορηγηθῶσι ἀνὰ δύο ὑπ' ἐκάστης μερίδος, καὶ οὕτω νὰ γίνῃ πλήρες καὶ τέλειον ὑπουργεῖον ὁποῖον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν διοίκειν τῶν πραγμάτων. Ἡ ἐπικρατεὶς καὶ εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἀντιπροσωπείαν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν αὕτη δὲν συνταχθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ τότε τὸ οὐτως ἐκτεθέν ὑπουργεῖον νὰ αἰσθῇ τὴν τὴν διάλυσιν αὐτῆς.